

Gazel

◆ Erdal Noyan

Lambalarım zamansız söndü senin yüzünden
Sevdalarım siyaha döndü senin yüzünden

Bilemem hangi çağa gebedir ufukların
Düşlerim uçuruma kondu senin yüzünden

Rüzgârı yalınlanmış diyarda kalan kalbim
İncileri ağyara sundu senin yüzünden

Gölgesiz durağında alevler sardı beni
Kum çölleri sulara kandı senin yüzünden

Cevabıma ithamın cılız bir öfke oldu
Gönül ecel hükmüne yandı senin yüzünden

Penceremde ışığım söndü seni yüzünden
Ruhum talan yerine döndü senin yüzünden

Şair Ağıtı

◆ Bünyamin Duralı

burda bir şair gömülü
yüzü sümbül kokulu
çığlık ve keder renginde
bir top kefene sarılı

kalbi keklikten geçilmez
sözleri hüzünden seçilmez
sevdasına paha biçilmez
burda bir şair gömülü

sesinde türküler uyaklı
göğsünde acılar yankılı
saçlarında rüzgâr saklı
burda bir şair gömülü

çocuklar kadar güleçti
berrak akan sularca gençti
kırımlarda bile dinçti
burda bir şair gömülü

burda bir şair gömülü
yüzü sümbül kokulu
çığlık ve keder renginde
bir top kefene sarılı